

Nurəngiz Günün son seirləri

Dincəl, dünya

Nuru yorgun gözlərimin
Ürəyimin, beynimin
Hesabına yaşayıram,
Əl çək məndən qarı dünya,
Yükümü tək daşıyıram
Minnətini çək üstümdən,
Cəncəl dünya, cəncəl dünya!
Bu yük, bu köç, bu güc ilə
Sənin o kobud əlinə
Əl də verib, ayrılıram,
Əl çək məndən, sarı dünya ...
Daha çəkil gözlərimdən
Əbədlilik tək qalıram,
Dincəl, dünya, dincəl, dünya!

Məni mənə vermədilər

Nə dərd, nə ələm bildilər,
Nə istədim vermədilər.
Əslində nə istədim ki?
Düzləri görmək istədim -
ürək üçün.
Bir veyl külək istədim -
seyr edib azad nəfəs dərib,
asudə ölmək üçün.
Vermədilər.
Könlüm bir könül istədi
könlümü kiritməyə.
Quyu suyu istədi
bu susuz ciyərime
qurtum-qurtum çəkməyə.
Bir ovuc torpaq... istədi
sinəm ilə bərabər
dərdlərinə çökməyə!
Vermədilər...
Yol istədim, at istədim,
bir bəyaz həyat istədim,
Yollarımı hördülər -
məni məndən aldılar?
məni mənə vermədilər.
Hey yandım, hey çırpındım,
çırpındım - fəğan eylədim
Vermədilər... Vermədilər...
Məni məndə görmədilər,
məni mənə vermədilər.

Vətən

Səni
ta
qədimdən tanıyıram.
Vətən!
Səni
qədəmindən tanıyıram.
Daş-torpağın bəlli mənə,
Göylərin təsəlli mənə.
Ömür yolun nə göynəmli!
İtib getmiş
bir qarışına da
göynəmli.
Döyüşlərdə
qalxan tutan,
qılınc çəkən,
yadlarına
qan udduran,
toy tutduran
uluların
Bu gün çimirsiz gecələrimdən

**Yanvarın 28-də, Təzəpir
Məscidində dəyərli şairin
40 mərasimi keçiriləcək...**

**(Saat 11:00-da qadın-
lar, saat 15:00-da kişilər)**

boylandılar.
Kişilik! Mərdlik
dəbilqəsindən
mis rənginə
boyandılar.
Vətən!
Səni
beşik başındakı
laylalardan üzmüş idik,
üzəcəyik!
Vətən!
Sənin
qapılarını
dəmirlərdən düzmüş idik,
düzəcəyik!
Bu dünyaya gəlişi
bir yırğalı nənni ilə başlanan insan!
Bir yırğalı nənniylə də
gedəcəyik dünyadan.
Kiçik nənnimizdə insan gəlişi,
Böyük nənnimizdə insan gedişi...
Bu qoca dünyadan
bir ağacı yonub
bu nənnini qayıran da özümüzük,
laylasına
əzəl bayatı söyləyib,
sonra ağı deyib
bir acı göynəm ilə
toprağın rüşsindən
ayıran da özümüzük.
Qoruyaq dünyamızı
qıl körpülü ömürlərdən,
qoruyaq, insanlar, qoruyaq!
Əsla yamanlıq deyil,
yaxşılıq arayaq.
Kürəmiz ki, sudan boldur,
artıq yaşla dolmasın.
Kürəmizin gedişi kədər
Böyük nənniləri lazım olmasın.

Apar məni, apar

Mən gedirəm axar çaya deyəm ki,
Mənim sadıq yarım ol,
Al məni də qoynuna,
Apar get.

Mən gedirəm axar çaya deyəm ki,
Mən burda darıxıram,
ögey kimiyəm sanki.
Apar məni uzaqdakı məcrana,
Ört üstümü çınqıl-mərcanlarınla,
Apar, get.

Könül yaman sıxılır...

Apar get, ən dərin dəryaçana
O sözü də... pıçıldadı sən ona.
De ki, asimanla aranızda qalacaq
Mənim sənə sonuncu dediklərim.

Apar get..
Apar, apar.
Yadlardan yorulmuşam, aşıyan ol,
Sərinlik istəyir can...
Apar, məni də apar!
Daha könül qəhr edir.
Apar, apar!
Axar çay...

Qalx gedək evimizə...
Nə dalğın dalmısan,
Üzü dumanlı dənizə.
Keçib əyləşsəm yanında,
Məni sezmə bilərsənmi?

Əmin ol, soruşmaram,
soruşmaram mən səndən
Necəsən?
Ruzigarın hansı yerdə?

Lakin dünən sən rəyamda
Gözlərimdən öpərək
Hönlürüb soruşmuşdun:
Ne-cə-sən?... Məni bağışlayarsanmı?
Mən cavab verməyəndə
Sən o məşum yuxuda
Yağışlı asimana qarışanda
Pıçıldamışdın deyəsən mənimçinin yavaşdan:
“Pərvərdigara, Tanrım, o necə də qocalıb,
bu odurmu?” demişdin.

Hə, mənəm, yanında əyləşən,
Yalqızlığa təhvil verib getdiyin
“Tanrısının mərhəmət ilahəsi!”
- çağırдыңın biçarə!
Hə, mənəm! Pərişanam,
Elə mən də bir səninçin dərin qüssədə!
...Ox, qalx gedək... yağışlı asimana-
o talvarın altına! - Evimizə!..
Yuyum orda gözlərinin nəmini,
Əl gəzdirim saçlarının qəminə,
bir Allah eşqi üçün!
Ancaq soruşmayacağam mən səndən:
Ne-cə-sən?..
Əmin... ol...
...Ox, qalx gedək... yağışlı asimana-
o talvarın altına! - Evimizə!..

Mənə soyuqdur, günəş

Günəş!.. Mənə soyuqdur,
Axı mən qütbə gedən tək gəminin
məzlum mənzərəsinə dözümsüz oluram.
Axı üşüyürəm mən hərdən
azad qanad yoluna atəş açan
zalım ovçu üzündən.

...Günəşim! Tez-tez rüyalarımdayam!
Bir dəfə də xəyalımda
səninlə öpüşəndə,
qucaqlaşmışdım:
Məhvəşim! Atəşim! Sahib dur!..
Məşum toxunur hər şey.
Çək məni, apar məni.
Apar, apar!..
Yerdə mənə yaman soyuqdur, Günəş!

Niyə gəldim

Nilufərlər solan çağı
Mən bu gölə niyə gəldim?
Niyə axı bura gəldim?
Gəlmişdimsə, niyə gəlib,
Niyə getdim?
Ah, bilən yoxdur
bağrım başı nədən belə
bölük-bölük?
Nədən axı qəmgin olur
Könül belə o göl sarı?
Bəs nə üçün çıxdım getdim
Nilufərlər solan çağı?

Aydındır güzəran

...Aydındır güzəran -
Sən indi əngin döngələrdəsən.
Belə bir mənəyə kəməndi
Hələ çox bürünəcək qoca düşüncələrinə.
Və taqətdən düşüncə, üşüdəcəkdir səni.
Həm də hökmən üşünəcək bədəndə
Mənə dair etdiyin nəhəng günah.
Hətta sənin ölüm yuxularından
Soyulmaq bilmədən
ən ağır cəza kimi
incidəcəkdir ruhunu sonacan.

Dünya çıxıb yadımdan
Tanrım, bağışla məni,
dünya çıxıb yadımdan.
Heç bilmirəm səma harda, yer harda?
İnsanlar hardadır, mən harda?
Təkcə İsa Məsihin
Çarmıx edamında o saralan çöhrəsi
Asılıb eyvanımdan, çökür bəbəklərimə,
Çəkilmir xəyalımdan.

Bir də ki, zavallının
“canım ölümcül dərəcə kədərli”-naləsi!
Nisgil təbili döyür mənim
mütəəssir... qulaqlarımda...

Lay-lay könlüm, a lay-lay

Dənizə qar yağır, bitməyir,
Lay-lay könlüm, a lay-lay,
Hey baxıram pəncərəmdən
Yelkənlər lal baxır, getməyir,
Pəncərəm su içində
Lay-lay könlüm, a lay-lay.

Bayırda borandır ...
Yazığım gəlir dənizə,
Pəncərəmi isladır gözlərim
Pəncərəm su içində
hənüz belə qüssəli olmamışdım,
mən hələ.

...Dənizə qar yağır, bitməyir,
Lay-lay könlüm, a lay-lay,
Yelkənlər lal baxır, getməyir,
Pəncərəm su içində
Lay-lay könlüm, a lay-lay.